Rok XV. Lubliniec, dnia 24 września 1938 r. Nr. 38.

TYGODNIK POWIATOWY
NA POWIAT LUBLINIECKI

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 60 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

(Przedruk z Dz. U. Śl. Nr. 16)

Rozporządzenie
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o sposobie odgradzania posiadłości i działek.

Na podstawie art. 408 pkt. 13, art. 416 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) i art. 3 ust. (7) ustawy z dnia 10. III. 1938 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Śl. Nr 7, poz. 17) Śląska Rada Wojewódzka zarządza co następuje:

I. Ogrodzenia w miastach i osiedlach, w których obowiązują przepisy policyjno - budowlane dla gmin miejskich.

§ 1.

(1) Poszczególne posiadłości i działki powinny być odgraniczone od ulic, dróg publicznych oraz placów publicznych ogrodzeniem przewiewnym o wysokości nie przekraczającej 2,5 m.

(2) Ogrodzenie, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych niżej w § 2, może być wykonane w postaci niskiego krawężnika lub poziomych prętów metalowych, bądź barier drewnianych albo zastąpione przez żywopłot czy inne założenie ogrodnicze.

(3) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza, powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może zezwolić na zastosowanie ogrodzenia pełnego, o wysokości przez nią określonej.

§ 2.

(1) Przy głównych arteriach komunikacyjnych, biegnących szlakiem dróg państwowych i wojewódzkich, powinno być stosowane lekkie ogrodzenie bez podmurówki, dające się łatwo usunąć.

(2) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza, powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może zezwolić na odstępstwa od przepisu zawartego w ust. (1).

§ 3.

(1) Wysokość podmurówki ogrodzenia nie może przekraczać 1 m.

(2) Podmurówka i inne murowane części ogrodzenia powinny być wykonane z kamienia w stanie naturalnym lub obrobionym po kamieniarsku, z betonu, zacieranego na mokro i wogóle z kamienia sztucznego albo z cegły.

(3) Podmurówka i inne murowane części ogrodzenia z cegły powinny być wykonane z trwałej cegły lub otynkowane albo wyłożone kamieniem w stanie naturalnym, łupanym, bądź obrobionym po kamieniarsku, albo licówką.

(4) Malowanie podmurówki i innych części murowanych ogrodzenia, wykonanych z kamienia naturalnego lub wyłożonych trwałą licówką, jest zabronione.

[5] Przy zastosowaniu zabarwienia otynkowanych części ogrodzenia należy je uskuteczniać przez wmieszanie farby do zaprawy.

§ 4.

(1) Metalowe części ogrodzenia należy grafitować lub malować w barwach ciemnych, jak kolor grafitu, ciemnogranatowy, ciemnozielony itp., o ile te części nie są wykonane z metalu nierdzewiejącego, albo ich powierzchnie nie są utrwalone przez złocenie w ogniu lub w inny odpowiedni sposób.

(2) Ogrodzenie z drzewa powinno być wykonane ze sztachet heblowanych i pomalowane olejno lub inną trwałą farbą na kolor, harmonizujący z krajobrazem oraz z kolorem sąsiednich ogrodzeń i budynków, o ile kolor ten nie szpeci otoczenia.

(3) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza powołana do udzielenia pozwolenia na budowę, może pozwolić na odstępstwa od przepisów ust. (1) i (2), a wszczególności na pozostawienie drzewa w ogrodzeniu w kolorze naturalnym, ewentualnie z zastrzeżeniem pewnych warunków.

§ 5.

(1) Ogrodzenie i odgraniczenie, o których mowa w § 1 ust. (1) i (2), powinny być wykonane w jednakowej wysokości i jednolitym typie dla ulicy, drogi lub placu albo ich części, przedstawiających element wyraźnie wyodrębniający się z całości, poza tym powinny odpowiadać charakterowi otoczenia i nie powinny powodować zeszpecenia otoczenia albo krajobrazu.

(2) Sposób budowy, zarys, kolor oraz wysokość ogrodzenia, o ile nie zostały ustalone w prawomocnym planie zabudowania, ustala dla całej ulicy, drogi lub placu albo ich pewnego odcinka właściwa władza policyjno-budowlana, określona w art. 385, 388 lub 389 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli.

§ 6.

(1) Niezabudowane place budowlane za zgodą władzy, określonej w art. 385, 388, lub 389 powołanego w § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, mogą być odgraniczone od ulicy prowizorycznym pełnym ogrodzeniem z drzewa o wysokości, wynoszącej co najmniej 1,8 m i co najwyżej 2,5 m.

(2) Ogrodzenia, o których mowa wyżej w ust. (1) powinny odpowiadać warunkom określonym w § 4.

(3) Nad ogrodzeniem może być zastosowane zabezpieczenie z drutu, umieszczone nie niżej, niż na wysokości 2 m ponad poziomem chodnika, a gdy nie ma chodnika, ponad poziomem otaczającego terenu. Władza może zażądać umieszczenia takiego zabezpieczenia w sposób niewidoczny od strony arterii komunikacyjnej lub placu publicznego.

§ 7.

Bramy i furtki w ogrodzeniach powinny być otwierane w kierunku nieruchomości lub działek.

§ 8.

(1) Ogrodzenia pomiędzy poszczególnymi posiadłościami i działkami powinny być przewiewne o wysokości nieprzekraczającej 2,50 m.

(2) W razie, gdy ogrodzenie jest wzniesione na podmurówce wysokość podmurówki nie może przekraczać 1 m.

(3) Nad ogrodzeniem może być urządzone zabezpieczenie z drutu, umieszczone nie niżej, jak 2 m nad poziomem terenu.

(4) Części ogrodzenia, widoczne z ulic, dróg, placów publicznych i szlaków turystycznych powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzenia przy tych ulicach, placach i drogach.

§ 9.

Zabrania się budowania ogrodzeń w sposób zagrażający bezpieczeństwu życia i zdrowia ludzkiego oraz zwierząt domowych. W szczególności zabrania się pokrywania powierzchni murowanych części ogrodzeń — bitym szkłem.

II. Ogrodzenia w osiedlach, w których obowiązują przepisy policyjno - budowlane dla gmin wiejskich.

§ 10.

Poszczególne posiadłości i działki położone w obrębie osiedli, oraz zagrody znajdujące się poza

obrębem osiedli, mieszczące budynki mieszkalne lub gospodarskie, powinny być odgraniczone od dróg publicznych ogrodzeniem o wysokości, wynoszącej co najmniej 1 m i co najwyżej 2,5 m.

§ 11.

(1) Ogrodzenia, o których mowa w § 10, powinny być wykonane ze sztachet metalowych lub drewnianych, z siatki drucianej, z plecionki drewnianej, w postaci barier poziomych, z muru wykonanego z kamienia naturalnego łupanego lub obrobionego po kamieniarsku, z marmuru otynkowanego, wreszcie z betonu zacieranego na mokro. Ogrodzenia mogą być zastąpione przez żywopłot albo inne założenie ogrodnicze.

(2) Władza określona w art. 389 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli może zezwolić na zastosowanie ogrodzenia lub odgraniczenia określonego w § 1 ust. 2.

§ 12.

(1) Ogrodzenie w postaci muru z cegły powinno być otynkowane.

(2) Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ogrodzenia, wykonanego z trwałej cegły lub obłożonego kamieniem albo licówką.

§ 13.

(1) Zabezpieczenie metalowych części ogrodzenia powinno być uskutecznione w sposób, określony w § 4 ust. (1).

(2) W razie użycia drzewa do ogrodzenia, drzewo może być pozostawione w kolorze naturalnym, albo impregnowane (np. carbolineum] albo malowane farbą olejną lub inną trwałą farbą bez połysku.

(3) Do malowania nie wolno używać kolorów rażących i o barwie zimnej, a w szczególności nie wolno używać barw: czerwonej, niebieskiej, jasnozielonej, jasno-żółtej, białej.

§ 14.

Przy malowaniu ogrodzeń z murów mają być zastosowane przepisy § 3 ust. (4) i (5).

§ 15.

Sposób budowy i wygląd ogrodzeń w całym osiedlu powinien być jednolity dla ulicy, drogi lub placu albo ich części, przedstawiających element wyraźnie wyodrębniający się z całości; poza tym powinien odpowiadać otoczeniu i nie powinien powodować zeszpecenia otoczenia albo krajobrazu.

§ 16.

Części ogrodzeń pomiędzy posiadłościami widoczne z dróg publicznych i szlaków turystycznych powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzeń przy drogach publicznych.

§ 17.

Przy budowie ogrodzeń, przewidzianych w §§ 10—16, mają zastosowanie przepisy § 9.

III. Ogrodzenia w gminach wiejskich o charakterze miejskim.

§ 18.

Przepisy wymienione w §§ od 1 — 9 mają zastosowanie w obrębie następujących gmin wiejskich :

Strumień, Aleksandrowice, Bystra, Chybie, Czechowice, Dziedzice, Jaworze, Kamienica, Mikuszowice, Stare Bielsko, Brenna, Goleszów, Istebna, Ustroń, Wisła, Zebrzydowice, cały powiat katowicki z wyjątkiem gmin: Bańgów, Kłodnica, Przełajka, Pawłów, powiat lubliniecki: Kalety, Koszęcin, powiat pszczyński: Goczałkowice-Zdrój, Łaziska - Górne, Murcki, Orzesze, Panewniki, Piotrowwice, Tychy, powiat rybnicki: Czerwionka, Jastrzębie-Zdrój, Knurów, Pszów, Radlin, Rydułtowy, powiat tarnogórski: Lasowice, Nakło, Radzionków, Sowice, Świerklaniec, cały powiat świętochłowicki.

IV. Przepisy końcowe.

§ 19.

[1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

[2] Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z przepisami tego rozporządzenia.

(3] Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do nieruchomości państwowych, kolejowych oraz użytkowanych przez władze wojskowe.

§ 20.

[1] Istniejące ogrodzenia, z wyjątkiem przypadków określonych niżej w ust. [2], powinny być dostosowane do przepisów rozporządzenia niniejszego w terminie, ustalonym przez właściwe władze budowlane, najpóźniej jednak:

a] ogrodzenia na posiadłościach i działkach zabudowanych: w gminach miejskich — w 2 lata, w gminach wiejskich — w 3 lata od dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego;

b] ogrodzenia na posiadłościach i działkach nie zabudowanych w 3 lata od tejże daty.

[2) Ogrodzenia wniesione po dniu 1 stycznia 1935 r., powinny być dostosowane do przepisów rozporządzenia niniejszego w 5 lat od dnia jego ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

KOMUNIKATY.

Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że 3 Pułk Ułanów w Tarnowskich Górach przeprowadza w bieżącym okresie zakup okopowizny i paszy [ziemniaki, marchew jadalna, kapusta, buraki ćwikłowe, siano i sł omę].

Zaznaczam, że siano musi być tylko z pierwszego pokosu, słodkie i bez żadnych domieszek traw kwaśnych; słoma cepowa lub z pod maszyny (mierzwa] zaś pozostałe artykuły jak ziemniaki. kapusta, marchew jadalna i buraki ćwikłowe muszą być pierwszorzędnej jakości.

Wszelkich informacji w powyższej sprawie udziela oficer żywnościowy 3 pułku Ułanów w godzinach urzędowych od 8 — 12 i od 14 — 17 w każdy dzień za wyjątkiem świąt i niedziel.

Lubliniec, dnia 19 września 1938 r.

STAROSTA

/—/ Dr. Riess.
